

на лице - то *ни*, както е въ тойзи ден.
 8 И сега като за твърдъ малко връбме ста-
 9 ж милост отъ Господа Бога нашего,
 да ся упази въ настъпътъ, и да ся
 даде намъ утвърждение въ свято-то негово
 място, *тъ* да просвѣщава нашій Богъ
 очи-тъ ни, и да ни даде малко отыханіе
 въ рабство - то ни. Защото *смы* раби: и
 въ рабство - то не ини остави нашій
 Богъ, но *ублаговоли* да намѣримъ
 милост прѣдъ Персийски - тъ царе, та *да*
 ни даде отыханіе, за да въздигнемъ домъ-
 тъ на Бога нашего, и да въсправимъ за-
 пустенія-та му, и да ни даде огражденіе
 въ Іудеяхъ и въ Іерусалимъ. Но сега, Боже
 нашъ, що ще речемъ слѣдъ това? за-
 щото оставихъ твои-тъ повелѣнія, Които
 си заповѣдалъ ты чрезъ рѣкъ-тъ на
 раби-тъ си пророци-тъ, и си рекълъ: Зе-
 мия-та, въ които влизате за да *иж* наслѣ-
 дите, тя е земя осквернена *съ* осквер-
 неніе - то на людѣ - тъ на тѣзъ земли, съ
 мерзости - тъ имъ, които *иж* напълниха
 отъ край до край, съ нечистоты - тъ си.
 12 Сега прочее *не давайте дѣщери-тъ* си
 на сынове-тъ имъ, и *не зимайтъ дѣщери-тъ* имъ за сынове - тъ си, и *не искаите*
 никога миръ-тъ имъ или благополучие-
 то имъ; за да ся укрѣпите, и да *ядете*
 добри-тъ нѣща на тѣзи земли, и *да* *иж*
 оставите наслѣдие на сынове - тъ си за
 всегда. И слѣдъ всичко което дойде
 въръзъ настъпа заради наши-тъ лоши дѣянія,
 и за голѣмо-то наше прѣстѣпленіе, като
 ся *швѣздръка* ты, Боже нашъ, да ини не
 накажешъ споредъ беззаконія-та ни, и
 даде ни ты таквъзъ освобожденіе, *Трѣ-*
 бува ли да нарушимъ ини пакъ твои-тъ
 повелѣнія, и *да* ся съсватимъ съ людѣ-
 тъ на тѣзи мерзости? *не* бы ли ся раз-
 гибъвали на настъпъ, додъ *ни* довършишъ, та
 да не остане остатъкъ или избавенъ?
 15 Господи Боже Израилевъ, *праведенъ* си:
 защото останахъми избавени, както тойзи
 денъ: ето, *прѣдъ* тебе *смы* *съ* прѣстѣ-
 пленіе - то си! защото *поради* това не
 бѣше възможно да застанемъ прѣдъ тебе.

ГЛАВА 10.

1 *И* като ся молѣнѣ Ездра, и ся исповѣ-
 дуваше стъ плачъ, *пади*хъ прѣдъ домъ-
 тъ Божий, събра ся при него отъ Израи-
 ля събраніе много голѣмъ: мѣжкѣ, и же-
 ны, и дѣца; защото плачѣхъ людѣ - тъ съ
 2 голѣмъ плачъ. И отговори Сеханія Йехи-
 ловъ - тъ синъ, отъ Еламовъ - тъ сынове,

та рече на Ездра: Ний *беззакониохъ*
 прѣдъ Бога нашего, и зѣхъ чужды
 жены отъ людѣ - тъ на земли-тъ; но сега
 има надежда въ Израиль колкото за това
 3 нѣщо. Сега прочее *нека* *направимъ* за-
 вѣтъ съ Бога нашего, да напуснемъ всич-
 ки-тъ жени, и роденъ-тъ отъ тѣхъ, спо-
 редъ съвѣтъ - тъ на господаря ми, и на
 4 *донѣзи* които треперятъ *отъ* заповѣдъ-
 тъ на Бога нашего: и нека бѫде спо-
 редъ законъ-тъ. Стани; защото това нѣ-
 що на тебе надлежи; и ний *смы* съ те-
 бе: *жаждай си* и прави.
 5 Тогазъ станж Ездра, *зта* заклѣ начал-
 ницы-тъ на священници - тъ, на Левиты-
 тъ, и на всички Израиль, че ще напра-
 вятъ споредъ тѣзи думѣ. И тѣ ся за-
 6 клѣхъ. И станж Ездра отъ лице - то на
 домъ - тъ Божий, та отиде въ обиталище-
 то на Йоанана Еласиковъ - тъ сынъ: и ко-
 гато отиде тамъ, *хлѣбъ* не яде, и водѣ
 не пи; защото бѣше въ сѣтованіе поради
 7 прѣстѣпленіе - то на плѣнени-тъ. И про-
 гласихъ по Іудеяхъ и Іерусалимъ *къмъ*
 всички-тъ сынове на плѣнѣнѣ-тъ, да ся стъ-
 8 бержъ въ Іерусалимъ: И всякой които
 не дойде въ три дни споредъ съвѣтъ - тъ
 на началници-тъ и старѣшины-тъ, ще
 бѫде подъ проклѣтъ всички му имотъ,
 и той ще ся отложи отъ събраніе - то на
 плѣнени-тъ.
 9 И събрахъ ся въ три дни всички-тъ
 Іудини и Веніаминови мѣжкѣ въ Іерусалимъ.
 Бѣше деветъ мѣсецъ, и дваде-
 сетъ-тъ *день* на мѣсецъ-тъ: и *всички*-
 10 людѣ сѣдихъ въ стъгдѣ-тъ на домъ-
 тъ Божий, и треперѣхъ поради това нѣ-
 що, и отъ буйный - тъ дѣждъ. И станж
 Ездра священникъ-тъ, та имъ рече: Вы
 беззакониохъ, и зѣхте чужды жени
 11 да притурите въ прѣстѣпленіе - то на Из-
 раила. Сега прочее *исповѣдайте* ся Го-
 споду Боту на отцы - тъ си, и направвте
 12 водѣ - тъ му: и *отдѣлете* ся отъ людѣ-
 тъ на тѣзи земли, и отъ чужды-тъ жени.
 13 И отговори всичко-то събраніе та рече
 съ голѣмъ гласъ: Както говори ты, така
 14 ще направвимъ. Людѣ - тъ обаче сѫ много
 и врѣме - то много дѣждовито, и не мо-
 жемъ да стоимъ вънъ, и дѣло-то не е за
 единъ денъ, нито за два; защото *смы*
 15 мнозина които съгрѣшихи въ това нѣ-
 що. За то нека ся опрѣдѣлятъ наши на-
 чалиници за всичко-то събраніе, и нека
 дойдатъ въ опрѣдѣлени врѣмена всич-
 ки които сѫ зѣли чужды жени по на-
 ши-тъ градове, и съ тѣхъ старѣшины-тъ

р Псал. 13; 3. 34; 5.
 с Нем. 9; 36.
 тъ Псал. 136; 23.
 у Гл. 7; 28.
 ф Иса. 5; 2.
 х Гл. 6; 21.
 и Исх. 23; 32. 34; 16. Втор. 7; 3.

ч Втор. 23; 6.
 ии Прит. 13; 22. 20; 7.
 ии Псал. 103; 10.
 ии Иоан. 5; 14. 2 Пет. 2; 20, 21.
 ии Ст. 2. Нем. 13; 23, 27.
 ии Втор. 9; 8.
 ии Нем. 9; 33. Дан. 9; 14.
 ии Рим. 3; 19.

и 1 Кор. 15; 17.
 ж Исаи. 130; 3.
 —
 а Дан. 9; 20.
 б 2 Лѣт. 20; 9.
 в Нем. 13; 27.
 г 2 Лѣт. 34; 31.

д Гл. 9; 4.
 е Втор. 7; 2, 3.
 ж 1 Лѣт. 28; 10.
 з Нем. 5; 12.
 ии Втор. 9; 18.
 ии Вик. 1 Цар. 12; 18.
 к Иас. Нем. 7; 19. Прит. 28; 31.
 л Ст. 3.